

5 Ιανουαρίου 2025

Οσία Συγκλητική

/ Πολυμέσα - Multimedia / Συναξαριακές Μορφές

Οσία Συγκλητική

Εορτάζει στις 5 Ιανουαρίου εκάστου έτους.

Συγκλητική λιπούσα δουλείαν βίου,

Κλητοίς Θεού σύνεστι δούλοις εν πόλω.

Βιογραφία

Η Αγία Συγκλητική γεννήθηκε περί το 270 μ.Χ στη Μακεδονία. Οι γονείς της, ήταν πλούσιοι και ευσεβείς Χριστιανοί. Προτίμησαν την Αλεξάνδρεια να εγκατασταθούν μόνιμα, γιατί εκεί είχαν ακούσει, ότι υπήρχαν περισσότεροι Χριστιανοί. Εκείνη την περίοδο Αρχιεπίσκοπος Αλεξάνδρειας, ήταν ο Μέγας Αθανάσιος (18 Ιανουαρίου), για τον οποίο είχαν ακούσει πολύ καλά λόγια. Έτσι, μόλις ξενιτεύτηκαν και εγκαταστάθηκαν, η πρώτη τους δουλειά ήταν, να τον γνωρίσουν. Αυτή τους η γνωριμία τους βοήθησε να γνωρίσουν καλύτερα τις Χριστιανικές Αλήθειες, αλλά και η κόρη τους Συγκλητική, να διδαχθεί σωστά το δρόμο της αρετής.

Κατάφεραν να τη μορφώσουν όσο καλύτερα μπορούσαν, δίδοντάς της συγχρόνως και Χριστιανική ανατροφή. Από νωρίς άρχισαν να φαίνονται τα πλούσια ψυχικά της

χαρίσματα, που την έκαναν να ξεχωρίζει από τους συμμαθητές της. Όμως, και η σπάνια σωματική της ομορφιά, ήταν για τους νέους της εποχής, μια διαρκή πρόκληση. Τα προξενιά, έφθαναν στους γονείς της το ένα μετά το άλλο και πολλοί ήταν οι νέοι, που τη ζητούσαν σε γάμο. Την ίδια άποψη είχαν και οι γονείς της, που τη θεωρούσαν έτοιμη για γάμο και άρχισαν διακριτικά να την πιέζουν. Μάλιστα δε, για να την πείσουν, χρησιμοποιούσαν το επιχείρημα, ότι θέλουν απογόνους στην οικογένειά τους.

Η κατά πάντα, όμως, άφογη Συγκλητική, δε συμφωνούσε καθόλου με την άποψη των γονιών της. Την ενδιέφερε ο Ουράνιος Νυμφίος Χριστός και Αυτόν, ήθελε να υπηρετήσει. Έτσι, τα δάκρυα των γονιών και των συγγενών, δεν τη συγκινούσαν ιδιαίτερα. Ζούσε ασκητική ζωή, με συνεχή προσευχή, αλλά και νηστεία. Μάλιστα δε, για τη νηστεία έλεγε, ότι είναι το μοναδικό γιατρικό, για το σώμα και τη ψυχή. Τη θεωρούσε δε μια, από τις μεγαλύτερες αρετές.

Όταν δε, μετά από λίγο διάστημα πέθαναν οι γονείς της, χάρισε την περιουσία της στους πτωχούς και τα ορφανά της Αλεξάνδρειας και έφυγε από την πόλη. Εγκαταστάθηκε σε έρημη τοποθεσία ιδρύοντας Μοναστήρι, που εφάρμοζε τους δικούς της ασκητικούς κανόνες. Πλήθος δε γυναικών την ακολούθησαν, που επέλεξαν να μονάσουν μαζί της. Ήταν για όλες παράδειγμα και υπόδειγμα Μοναχής και τις ευχαριστούσε να συνομιλούν μαζί της και να ασκούνται στην υπακοή και την ταπείνωση. Φρόντιζε πάντα, να μη βλέπει κανείς την προσωπική της ζωή και τα έργα της, γιατί δεν ήθελε καμιά ανθρώπινη διαφήμιση. Ο στόχος της ήταν, όχι μόνο πως θα κάνει το καλό, αλλά πως, θα το κρύψει από τους άλλους. Ήταν, έτσι, γεμάτη από πίστη και έλαμπε από χαρά και ταπείνωση. Όσο δε περνούσε ο χρόνος, άρχισαν να ανθίζουν οι αρετές της και οι ευωδίες τους έφθαναν, σε όλους τους ανθρώπους.

Ήταν δε, πάντα πρόθυμη να συμβουλέψει, αλλά και να διδάξει τις μοναχές, όταν εκείνες της το ζητάγαν. Έτσι, όταν, κάποια στιγμή τη ρώτησαν πως πρέπει να πολεμούμε το διάβολο, εκείνη τους έδωσε την εξής απάντηση: «Πρέπει να γνωρίζουμε, ότι όσο ανεβαίνουμε τα πνευματικά σκαλοπάτια, τόσο ο διάβολος προσπαθεί να μας πολεμήσει με τις παγίδες του. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε πάντοτε άγρυπνες στους λογισμούς, που συχνά μας πολεμούν. Ο εχθρός μας, προκειμένου να γκρεμίσει τον οίκο της ψυχής μας, η από τα θεμέλια τον γκρεμίζει, η από τη σκεπή. Δένει πρώτα το νοικοκύρη και μετά κυριεύει, όλα τα πράγματα του οίκου. Το θεμέλιο της ψυχικής μας οικίας είναι τα καλά έργα. Η σκεπή είναι η πίστη μας και τα παράθυρα είναι οι αισθήσεις μας. Αυτά χρησιμοποιεί, προκειμένου να μας πολεμήσει ο εχθρός μας. Γι' αυτό, όποιος στέκει να προσέχει να μην πέσει. Γιατί αυτός που έπεσε, έχει μόνο μια φροντίδα, πως να σηκωθεί. Ενώ,

αυτός που στέκει πρέπει να φυλάγεται συνέχεια, για να μην πέσει. Κανείς από μας δεν πρέπει να κατηγορεί τον πεσμένο, αλλά να φοβάται για τον εαυτό του, μήπως γλιστρήσει και πέσει στο βάθος του γκρεμού. Όμως, για εκείνο που στέκει, υπάρχει διπλός ο φόβος, αλλά και ο κίνδυνος. Όταν τον πολεμά ο εχθρός του, να μην ολιγοψυχήσει και επανέλθει στα παλιά του πάθη, αλλά και να προσέχει, να μην εξαπατηθεί από την υπερηφάνειά του. Ο εχθρός μας, αφού μεταχειριστεί όλα του τα όπλα, αφήνει τελευταίο την υπερηφάνεια. Είναι το μεγαλύτερο καταστρεπτικό δηλητήριο, με το οποίο, ποτίζει την ψυχή μας. Την κάνει να φαντάζεται, ότι γνωρίζει εκείνα, που δε ξέρουν οι άλλοι και να πιστεύει, ότι ξεπερνά τους άλλους στις νηστείες και ότι έχει περισσότερες αρετές. Το χειρότερο δε, την κάνει να ξεχνά, τις δικές της αμαρτίες. Η αιτία της υπερηφάνειας είναι η παρακοή και το γιατρικό της, είναι η υπακοή....».

Γι' αυτή της τη διδασκαλία, αλλά και τη συμπεριφορά γενικότερα, τη φθόνησε θανάσιμα ο διάβολος, που προσπαθούσε να βρει τους δικούς του διαβολικούς τρόπους, να την εξοντώσει. Έβλεπε, ότι η Οσία Συγκλητική είχε χωθεί για τα καλά στα δικά του χωράφια, αφαιρώντας του καθημερινά τμήματα, από την ανθρώπινη περιουσία του. Έπρεπε να βρει γρήγορα τρόπους, να την βγάλει από τη μέση, χτυπώντας την στο σώμα κατάλληλα. Της έδωσε τέτοιο πόνο στα εντόσθια της, που δε μπορούσε κανείς να τη βοηθήσει. Στη συνέχεια της πλήγωσε τον πνεύμονα και θα μπορούσε εάν ήθελε, να τη θανατώσει. Όμως αυτό ήθελε να το πετύχει με αργούς ρυθμούς, προκειμένου να την τυραννήσει περισσότερο.

Οι πόνοι για την Οσία ήταν ανυπόφοροι και ο πυρετός της κρατούσε συνέχεια συντροφιά. Έτσι, καθημερινά υπόφερε και έλιωνε σαν κερι. Την αρρώστια της την αντιμετώπιζε μεγαλόψυχα και δεν κατάπεσε, αλλά ούτε και λιποψύχησε. Όμως, είχε το κουράγιο και τη δύναμη να συμβουλεύει τις μοναχές, που έδειχναν να τα έχουν χαμένα. Μάλιστα δε τους έλεγε: «ότι δεν πρέπει ποτέ να είναι αμέριμνες οι ψυχές, που είναι αφιερωμένες στο Θεό, γιατί βοηθούν τον εχθρό, να ακονίζει τα δόντια του. Δεν υπάρχει κακός άνθρωπος τους έλεγε, που να μην έχει μέσα του μια σπίθα από καλοσύνη. Όπως, δεν υπάρχει και καλός, που να μην έχει μέσα του κάποια κακία. Πάντοτε συμβαίνει να βρίσκεται μέρος του καλού στους κακούς ανθρώπους, όπως υπάρχει και μέρος κακού στους καλούς ανθρώπους».

Είχε, έτσι, το κουράγιο και τη δύναμη να συμβουλεύει τις μοναχές, οι οποίες την άκουγαν με ανοιχτό το στόμα. Όμως, κάποιος ενοχλούνταν και ήθελε να της το κλείσει, αφαιρώντας της έτσι τη δυνατότητα να ομιλεί. Τα σωτήρια λόγια της Οσίας εξόργιζαν περισσότερο το διάβολο, που, όσο την έβλεπε να ανδρειώνεται, του κακοφαίνονταν. Έβλεπε, ότι την τυραννική του εξουσία συνέχεια τη νικούσε η

Οσία και αυτός να κάθεται με σταυρωμένα τα χέρια, δεν το δέχονταν. Αποφασίζει να της χτυπήσει τα όργανα της φωνής, προκαλώντας της ολική αφωνία. Έτσι, δεν ήταν δυνατόν να χρησιμοποιεί πλέον, το προφορικό λόγο και να συμβουλευεί τις μοναχές. Όμως και απ' αυτή τη πληγή, υπήρξε όφελος για τις μοναχές. Οι σωματικές της πληγές, τις δυνάμωνε περισσότερο στην αρετή και τους γιάτρευε, τις πληγωμένες τους ψυχές.

Τέλος, και αυτές τις σχέσεις της Οσίας με τις μοναχές, ήθελε να κλονίσει ο διάβολος, γιατί τον ενοχλούσαν αφάνταστα. Καταστρώνει λοιπόν το διαβολικό του σχέδιο, χτυπώντας με νέα πληγή την Οσία. Της σαπίζει ένα δόντι, και το σάπισμα επεκτείνεται σε όλο της το σαγόνι. Μια βαρεία δυσσομία, έβγαινε από το στόμα της. Οι μοναχές που την φρόντιζαν, δε μπορούσαν να την πλησιάσουν. Σκέφτηκαν να καλέσουν γιατρό, μήπως και μπορέσει και την βοηθήσει. Εκείνη, δεν ήθελε να το ακούσει και τους έλεγε με νοήματα: «να μη βλέπεται αυτό που φαίνεται, αλλά να ζητάτε αυτό, που κρύβεται».

Τρεις ολόκληρους μήνες, αγωνίστηκε η Οσία, με τις ανυπόφορες πληγές της. Η σωματική της δύναμη χαλάρωνε κάθε μέρα, γιατί δε μπορούσε να βάλει τίποτα στο στόμα της, αλλά και να κοιμηθεί από τους πόνους. Μάζεψε τις μοναχές και τους είπε, ότι σε τρεις μέρες, θα φύγει από κοντά τους. Έτσι την τρίτη μέρα και σε ηλικία 80 χρονών, εγκατέλειψε την παρούσα ζωή και κέρδισε την Αιώνια, που είναι η Βασιλεία των Ουρανών.

Απολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ήχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Σοφία και χάριτι, κεκοσμημένη σεμνή, ακλόνητος έμεινας, ως ο Ιώβ ο κλεινός, εχθρού επίθεσιν· όθεν Συγκλητική σε, η ουράνιος δόξα, δέδεκται μετά τέλος, ως παρθένον φρονίμην· εν η των μεμνημένων σου αεί μνημόνευε.

Κοντάκιον

Ήχος γ'. Η Παρθένος σήμεραν.

Αρετών εκλάμπασα, ταις ουρανίαις ακτίσιν, ως λαμπάς αείφωτος, Συγκλιτική θεοφόρε, ήμβλυνας, του παλαμναίου εχθρού τα κέντρα, ίθυνας προς τον νυμφώνα της άνω δόξης, δήμον άγιον παρθένων, μεθ' ων δυσώπει, ελεηθήναι ημάς.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις των παρθένων η καλλονή, και Ιώβ του θείου, εκμαγείον εν πειρασμοίς·
χαίροις ουρανού, συγκλήτου κληρονόμε, Συγκλητική θεόφρον, Πνεύματος όργανον.

Οπτικοακουστικό Υλικό

Ακούστε το απολυτίκιο!

Αγία Συγκλητική: Δεύτερη γέννα

Ερώτησαν κάποτε την Αγία Συγκλητική· τι διαφέρει ο άλλος κόσμος από τούτον
εδώ όπου ζούμε τώρα; Και η μακαρία Συγκλητική αποκρίθηκε:

Το παιδί ενόσω βρίσκεται μέσα στην κοιλιά της μάνας του, ζει πολύ
στενοχωρημένο, όντας ανακατωμένο μέσα στη λάσπη της μήτρας, ωσάν τυφλό.

Όταν όμως έλθει η ώρα του και γεννηθεί, λευτερώνεται από την στενοχώριαν
εκείνη, όπου ήτανε κλειδωμένο, και χωρίς να το καταλάβει έρχεται σε ένα
καινούριο κόσμο γεμάτον φως, ευρυχωρία και απόλαυση.

Ένα τέτοιο πράμα γίνεται και με την ψυχή του ανθρώπου. Στενοχωριέται μέσα
στην κοιλιά τουτουνού του ψεύτικου κόσμου, έως ότου έβγει απ' αυτόν και πάει
στην άλλη ζωή την αιώνιο, όπου, αντί ήλιος βλέπει ν' αστράφτει η όψη του
Χριστού, αντί αέρα αναπνέει το Άγιο Πνεύμα και αντί θροφή γεύεται την Δόξα του
Θεού. Η πρώτη γέννα μας έχει και πείνα. Η δεύτερη γέννα είναι Ανάστασις και
Χόρτασις.

«Χορτασθήσομαι εν τω οφθήναι μοι την δόξαν Σου».

Ρόδος, Αρχιμ. Χρυσόστομος Μουστάκας

Περιοδικό Κιβωτός

Απρίλιος 1953

ΑΦ 16

Οσία Συγκλητική

Οσία Συγκλητική

Ἡ
ἈΓΙΑ

ΣΥΓ
ΚΛΗ
ΤΙ
ΚΗ

Οσία Συγκλητική

Πηγές: saint.gr - impantokratoros.gr